

پاڤرتنی ههستی بهرامبهر هۆکارێک بۆ بههێزیوونی پهیوهندی هاوسهرگهری

ئاسۆ رهزا ئهحمهه

کۆلهی زانسته ئیسلامیهکان // زانکۆی سلیمانی

پوخته:

Article Info

Received: May , 2019

Accepted: October , 2019

Published : May, 2021

Keywords

پاڤرتن- ههست- بههێزیوون- هاوسهرگهری- پهیوهندی
هاوسهرگهری.

Corresponding Author

aso.ahmed@univsul.edu.iq

ئهم توێژینهوهیه تیشک دهخاته سهر هۆکارێکی گرنکی بههێزکردنی ژبانی
هاوسهری، که برتییه له پاڤرتنی ههستی یهکتر.
توێژینهوهکه له روانگهی ژبانی هاوسهرگهری پیغهمبهری خوا ﷺ و فهرمووده
پیرۆزیهکانیهتی که لهو بارهوه هاتوون.
پاڤرتنی ههست به مافیکی هاویهشی ههر دوولا لهسهر یهکتر دادهنریت که
پێویسته له سهر ههر دوولا رهچاوی بکهن.
ئهو مافه خۆی دهبینیتوه لهوهدا که: هاوسهر شارها بیت له پێویستیه
دهروونییهکانی بهرامبهر تا دلخۆشی بکات، یا لایهنی کهم دوور بکهوێتهوه له
نازاردانی دهروونی.
ژبانی هاوسهرگهری پیغهمبهری خواش ﷺ دهولهمنده بهو نموونانه که
لهگهڵ سهرجهم هاوسهره بهرێزهکانی رهچاوی کردوون و کهمتهرخمه نهبوو له
گهڵیان.
له گهڵ ئهوهشدا بۆ هاوهلانی بهرێزی روونکردوتهوه به وته یا به کردار که
ئهوانیش دهییت له گهڵ یهکتردا بهو شیوهیه بن، وه به جوړیک له
خواپهرستی دایناوه.
لهم توێژینهوهیهدا نزیکهی ٤٤ فهرمووده وهک نموونه هینراوتهوه.

پیشەکی

بە ناوی خودای گەوره و مەهرەبان، دروود و پەرحمەت بۆ گیانی پاکی پیغەمبەر و یاران و شوێنکەوتوانی. خێزان بناغە ی کۆمەڵە و باشبوونی پەيوەندیه کان و تۆکمەبوونی ئەو دامەزراوەیە، کاریگەری بەرچاوی بۆ سەرکایەکانی ئەو کۆمەڵگە یە هە یە.

گرنگی بابەتە کە: هۆکارەکانی بەهێزکردنی دامەزراوەی خێزان زۆرن، لەوانە: دامەزراوی لە سەر پایە و بنەماکانی ئیسلام، لایکەتێگەشتن، سنوور نەبەزاندنی هیچ کەسێک لە ئەندامانی ئەو دامەزراوەیە..... لەم توێژینە وە یە دا باسی هۆکارێکی بەهێزکردنی خێزان دەکەم ئەویش: ڕاگرتنی هەستی بەرامبەرە. گرنگی بابەتە کە لە وەو سەرچاوە دەگرت کە: یەکیکە لە دیارترین هۆکاری بەهێزبوونی پەيوەندی نێوان هاوسەرەکان لە گەڵ هۆکارەکانی تردا. لە بەر ئەوەی کە هاوسەرەکان زیاتر بایەخ بە بابەتە ماددیه کان دەدەن، ئەم بابەتە لای زۆر کەس شاراوە یە، هەر بۆیە جێگە ی بایەخی زۆرێک لە هاوسەرەکان نیە

توێژینە وەکانی پیشوو:

وەک توێژینە وە ی سەر بە خۆ لەو بابەتە کە پەيوەست بێت بەو بابەتە، ناوێشیانی توێژینە وە یە کەم لە سەر ماڵپەرەکان بەرچاوە کەوت بە ناوی: الاحادیث الواردة في مراعاة مشاعر الزوجة، لە نوسی: شروق بنت موسى الخمیس، هەر چەندە ناوەرۆکە کە یەم نەبێنیوە، بەلام وادیارە تەنها باسی ڕاگرتنی هەستی ئافەرەتی کردووە لە لایەن پیاو وە نەک بە پیچەوانە وە. توێژینە وە ی نوسراو کتیی تریش هە یە کە باس لە ڕاگرتنی هەستی بەرامبەر دەکات لە پەيوەندییە کۆمەڵایەتیه کان بە گشتی لە پروانگە ی فەرموودەکانە وە.

میتۆدی توێژینە وە کە:

ئەم خاڵانەم تیا ڕەچاوە کردووە:

- کۆکردنە وە ی ئەو فەرموودانە ی کە پەيوەستن بە بابەتە کە، وە دوورکەوتنە وە لە فەرموودە ی لاواز.
- وەرگرتنی ڕای زانایانی فەرموودە ناس دەربارە ی فەرموودە کە و شیکاریەکانیان.
- دەقی فەرموودەکانم بە کوردی نوسی و لە پەراوێژدا گێڕاومنە تە وە بۆ سەرچاوەکانیان.
- زۆرترین فەرموودەم لە نۆکتیبه ناسراوە کە ی فەرموودە هێناوە.

پلانی توێژینە وە کە:

پێک دێت لە پیشەکیە ک و دوو بەش.

بەشی یە کەم: ڕاگرتنی هەستی بەرامبەر وە ک مافیکی هاو بەشی نێوان هاوسەرەکان.

بەشی دووەم: شیوازهکانی ڕاگرتنی هەستی لە ژبانی هاوسەرێتی پیغەمبەر ی خودا ﷺ.

پاسپاردەکان.

پێرسێ سەرچاوەکان.

بەشی یەکەم: راگرتنی هەستی بەرامبەر وەک مافیکی هاوبەش

زانایانی بواری فێقه مافەکانی نیوان هاوسەران دەکەن بە ٣ بەشەوه:

یەکەم: مافی پیاو بەسەر ئافرەتەوه. وەک: گوپراپەلیکردن و مافی نامۆزگاریکردن و راستکردنەوه و پارێزگاریکردنی ئافرەت لە خۆی و مائی لە کاتی نامادەنبوونی پیاودا.

دوهم: مافی ئافرەت بەسەر پیاووه، وەک: مافی بژیویکردن و ماردی و سەرچی و ...

سێیەم: مافی هاوبەش، خاڵی سەرەکی بریتییه لە: هەڵسوکهتی باش لە گەڵ یەکتەر، پەرورەدگارمان دەفەرمویت: ﴿أَسْخَصَصِمَا﴾ (١) (٢) وشەى معاشرە لە سەر وەزنى موفاعەلەیه که بۆ کردارێکی هاوبەشی نیوان دوو کەس و زیاتر بەکار دێت. وه وشەى معروف واتا: بە شێوەیەك هەڵسوکهوت بکات که لە پرووی شەرع و عورف و سروشتی کەسەکه وه رێپێدراوو گونجاو بێت. (٣) خاوهنی تەفسیری التحریر والتنویر پێی وایه که (عاشر) له وشەى عەشیرەتەوه وه رێگراوه، واته: ئەوەندە نزیکی کردەوه لە خۆی وەک هاووعەشرەت و خزمی خۆی تەماشای کرد. (٤)

قورتوبی لە تەفسیری ئەم ئایەتەدا دەلێت: (بریتییه لەوەی که مافی خۆی بدات لە ماردی و بژیوی، وه پرووی لێ گێژ نەکات بە بێ هۆ، کراوه بێت لە گەڵیدا، قسە ڕەق نەبێت، وه مەیلیشی نەبێت بەلای ئافرەتانی تردا). (٥)

کەواتە: ئەم ئایەتە پێنماییه بۆ هاوسەران که هەڵسوکهوتیان لە گەڵ یەکتەر به و ته و کردارو خوڕه وشت له باشتەین شێوازدای بێت، خۆی چۆن پێی خۆشه مامەلەى لە گەڵ بکێت، به و شێوازه لە گەڵ بەرامبەرەکهیدا بێت.

دەقەکانی قورئان و فەرموودەو مافی هەڵسوکهتی باش لە گەڵ یەکتەر:

١. پەرورەدگار دەفەرمویت: ﴿وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَّمَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾ (٦)

پەرورەدگار ئاگادارمان دەکاتەوه که: ئافرەتانیش مافی هەڵسوکهوتی جوانیان هەیه به سەر پیاوانهوه وهک له سیاقی ئایەتەکهدا دەردهکهوێت.

٢. فەرموودەى " له خوا بترسن له هەڵسوکهوتان بەرامبەر ئافرەتان. " (٧)

لەم فەرموودەیدا پێغەمبەرى خودا ﷺ هانی پیاوان دەدات تا لە گەڵ هاوسەرەکانیان باش بن و پارێزگاری لە مافەکانیان بکەن.

پێغەمبەرى خودا ﷺ دەفەرمویت: "باشتەرتان ئەوێهه که له گەڵ هاوسەرەکهى باشتەین کەس بێت. " (٨)

ئەم فەرموودەیه پێمان دەلێت که: هەڵسوکهوتی باش لە گەڵ هاوسەردا کارێکی داواکراوه له دیندا، هەر کەسێک ئەو سیفەتەى تێدا بێت، له و ڕوهه باشتەینه، یان: هەر کەس ئەو سیفەتەى تێدا بێت، له کرداره چاکەکانى ترهه نزیکه. (٩)

٣. فەرموودەى " باوهرتەواترین ئیماندار ئەو کەسەیه که خوڕه وشتی جوانترین بێت، وه چاکترینان ئەو کەسەیه له هەمووتان چاکتر بێت بۆ هاوسەرەکهى. " (١٠) ئیمان و باوهر له گەڵ ڕه وشتدا گێردراون، و پالنه رن بۆ هەڵسوکهوتی باش له گەڵ ئەوانى تردا، پیاو له گەڵ هاوسەرەکهى، وه ئافرەت له گەڵ مێردهکهى، هەر چەندە وتەکهى پرووی له پیاوانه، به لām ئافرەتانیش دەگێتەوه، چونکه وەک باسکرا: ئەوه مافیکی هاوبەشی نیوان هەردوو لایه.

ئافرهتێك دیتە لای پیغه مبه‌ری خودا ﷻ، ئه‌ویش لێ پرسى: مێردت هه‌یه‌؟ وتی: به‌ئێ. فه‌رمووی: بزانه‌ تۆ هه‌لسوكه‌وتت له‌ گه‌لیدا چۆنه‌؟ ئه‌وه‌: هۆكاری چونه‌ به‌هه‌شت یا دۆزه‌خه‌. (۱۱)

ئهم فه‌رمووده‌یه‌ش ته‌ئكیدكردنی مانای پێشوه‌ كه‌ جوان هه‌لسوكه‌وتكردنی هاوسه‌ران له‌ گه‌ل یه‌كتر، تاكلایه‌ نه‌ نیه‌، به‌لكو ئه‌رك و مافی هه‌ردوولا یه‌.

ئهم ده‌قانه‌و چه‌ندین ده‌قی تردووپاتی ئه‌و مافه‌ ده‌كه‌نه‌وه‌ و پوونكه‌ره‌وه‌ی پاداشتی ئه‌نجامدانی ئه‌و ئه‌رك و مافه‌شن. راگرتی هه‌ستی یه‌كتریش ده‌چێته‌ چوارچێوه‌ی نواندنی هه‌لسوكه‌وتی باش له‌ گه‌ل یه‌كتردا كه‌ مافیکی هاوبه‌شی هه‌ردوولا یه‌ له‌سه‌ر یه‌كتر. مه‌به‌ست چیه‌ له‌ ده‌سته‌واژه‌ی: راگرتی هه‌ستی به‌رامبه‌ر (مراعاة الشعور)؟

ئهم ده‌سته‌واژه‌یه‌ نوێیه‌ و له‌ سه‌رچاوه‌كانی پێشوو دا نه‌هاتوه‌، نه‌ له‌ قورئان نه‌ له‌ فه‌رمووده‌، وه‌ زانیانی پێشینی به‌کاربان نه‌هێناوه‌، به‌لكو زیاتر (المعاشره‌ بالمعروف) یان باسكردوه‌.

كه‌واته‌: ئهم ده‌سته‌واژه‌ نوێیه‌ ئه‌وه‌نده‌ی ئاگادار به‌.

له‌ به‌دواداچوونم بۆ ئهم ده‌سته‌واژه‌یه‌ له‌و نوسینانه‌ی به‌ر چاوم كه‌وتوون، دوو پێناسه‌م به‌دیكرد:

یه‌كه‌م: دووركه‌وتنه‌وه‌ له‌ هه‌ر شتێك كه‌ زیان به‌ به‌رامبه‌ره‌كه‌ت بگه‌یه‌نیت، به‌ وته‌ بێت یا كردار یا ئاماژه‌.

دوهم: خوێندنه‌وه‌ی ده‌روونی به‌رامبه‌ره‌ تا بزانیته‌ به‌ چی دڵخۆش ده‌بیت و له‌ گه‌لیدا ئه‌نجامی بده‌یت، وه‌ به‌ چی دلته‌نگ ده‌بێت تا لێ دووربكه‌ویته‌وه‌. (12)

هه‌ردوو پێناسه‌كه‌م به‌ گونجاو زانی، چونكه‌ هه‌ردوو ماناكه‌ ته‌واوكه‌ری یه‌كترین.

بۆیه‌ به‌ سوود وه‌رگرتن له‌ هه‌ردوو پێناسه‌كه‌ پێم وایه‌ كه‌: بریتیه‌ له‌ خوێندنه‌وه‌ی ده‌روونی به‌رامبه‌ر، تا بزانیته‌ چه‌زو ئاره‌زووی چیه‌و به‌ چی نیه‌گه‌ران ده‌بێت؟ تا له‌سه‌ر ئه‌و خوێندنه‌وه‌یه‌ به‌ جوانترین شیوه‌ په‌فتاری له‌ گه‌لدا بكه‌یت.

گرنگیدانی پیغه‌مبه‌ری خودا ﷻ به‌ راگرتی هه‌ستی به‌رامبه‌ر له‌ په‌یوه‌ندیه‌كانی به‌ گشتی:

به‌ سه‌رنجدان له‌ فه‌رموده‌كانی په‌یوه‌ست به‌و بابه‌ته‌، بۆمان ده‌رده‌كه‌وت كه‌:

پیغه‌مبه‌ری خودا ﷻ خوێندنه‌وه‌ی ووردی بۆ ده‌روونی خێزانه‌كانی هه‌بوه‌، واته‌: زانیویه‌تی به‌ چی دڵخۆش ده‌بن، پێویستی و چه‌زیا چیه‌؟

ئهم خوێندنه‌وه‌یه‌ش دیاره‌ كه‌ له‌ وه‌ك پیغه‌مبه‌رێك و نێردراویکی خودا پێی وتراوه‌، هه‌ندیکیشی ده‌گه‌ڕێته‌وه‌ بۆ سه‌روشتی مرۆفی پیغه‌مبه‌ری خودا ﷻ كه‌ له‌و بواره‌دا وه‌كو كه‌سێکی شاره‌زا ئاگاداری ئه‌و لایه‌نه‌ی ئافره‌تان بووه‌. (13)

دیارت‌رین نمونه‌ی شاره‌زابوونی له‌ ده‌روونی هاوسه‌ره‌كانی: خاتوو عائشه‌ ده‌یگه‌ڕێته‌وه‌ كه‌:

"پېغەمبەرى خودا ﷺ پېي وەتم: من ئەزانم چ كاتىك لىم رازىت، وە چ كاتىكىش لىم تورەيت، وەتم: چۆنى دەزانىت؟ فەرمووى: ئەگەر پازى بىت لىم، ئەللىت: نا سوئند بە پەرورەدگارى محمد، بەلام ئەگەر لىم توورە بىت، دەللىت: نا سوئند بە پەرورەدگارى ئىبراھىم. منىش وەتم: بەئى بەخودا تەنھا ناوت ناھىنم." (۱۴) لەم فەرموودەيدا دەردەكەوتت كە: پېغەمبەرى خودا ﷺ شارەزاي دەروونى ھاوسەرەكەى بوە.

گرنگيدان بە راگرتى ھەستى بەرامبەر لە پەيوەندىەكان:

(۱) پېغەمبەرى خودا ﷺ دەفەرموئت: "زەردەخەنەت بە پرووى براكەتدا ھەدەقەيە." (15)

ئەم فەرموودەيە بە ئاشكرا باسى راگرتى ھەستى كەسانى دەورەبەرى تىدايە، چونكە: ھاندانىان بۆ زەردەخەنە بەرامبەر بە كەسانى تر كاريگەرى ئەرتى لەسەر دەروونى بەرامبەر دروست دەكات. مەرۆڤى مۇسلماننىش پېويستە لەسەرى ھەوئى دىخۆشکردنى خەلكى بدات.

(۲) "پياوئىك ھاتە لای پېغەمبەرى خودا ﷺ تا پەيمانى كۆچكردنى بداتى، بەلام باوكى و دايكى بە گريانەو ھەيشتىبوو، پېغەمبەرى خودايش ﷺ فەرمووى: بگەر پەرەو ھەو لايان، چۆن گرياندوتى، ئاوا بيانخەرە پېكەن." (۱۶)

ئەم فەرموودەيش ھاندانە بۆ راگرتى ھەستى دايك و باوك، چۆن كۆرەكە بوەتە ھۆكارى دلتەنگيان، ئەبىت بېتە ھۆكارىك بۆ دىخۆشکردنىان.

(۳) عبد الرحمن بن أبى لیلی، دەللىت: "ھاوئەلان پىيان و تىن كە: ئەوان لە گەل پېغەمبەرى خودا ﷺ دەروشتىن، كەسكىيان خەوى لىكەوت، يەككە چوو پەتى پياوھەكەى برد، كە ھەستا لە خەو بەتسەو، پېغەمبەرى خودايش ﷺ فەرمووى: بۆ مۇسلمان رەوا نىە كە براكەى بترسىنىت." (۱۷)

تېببى دەكرىت كە: ھەرچەندە كىدارەكەى نەبوە ماىەى زىانى مادى بە ھاوئەكەى، بەلام كاريگەرى نەرتى و خراپى كىردە سەر دەروونى بە شىوہەك كە پېغەمبەرى خودا ﷺ فەرمان دەربكات كە نايىت مۇسلمان بترسىنىت ئەگەر بە شىوازی گالتەكردنىش بىت.

۴. كاتىك پېغەمبەرى خودا ﷺ موعازو ئەبى موسای بۆ ولاتى يەمەن نارد، فەرمووى: "ئاسانكارى بكەن و قورسى مەكەن، مژدەدەر بن و دوورخەرەو مەبن، تەبا بن و ناكۆك مەبن." (۱۸)

ئامۇزگارەكانى بۆ ئەو دوو ھاوئەلە پەيوەستە بە لایەنى دەروونى و رەچاوكردنى: ئاسانكارى، مژدەدەرى، تەبابوون، ئەمانە كاريگەرى لە سەر دەروون جىدەھىللىت. پېچەوانەكەشى كاريگەرى نەرتى جىدەھىللىت.

۵. مۇجاھىد دەللىت: "كۆمەللىك پياو لە جەنگى ئوھود شەھىد بوون، خىزانەكانيان كە درواسى يەكتر بوون، ھاتنە لای پېغەمبەرى خودا ﷺ و وتیان: ئەى پېغەمبەرى خودا ئېمە شەوان ھەست بە تەنبايى دەكەين، بۆيە لای يەكترى دەخەوين، لە بەيانىدا دەچىنەو مائى خۇمان، پېغەمبەرى خودايش ﷺ فەرمووى: بە ئارەزووى خۇتان لای يەكتر بن و قسە بۆ يەكترى بكەن. بەلام كاتى نوستن ھەرىەكەكتان بچنەو مائى خۇى." (۱۹)

ئەم فەرموودەيش ھەك ئەوانى تر لە پىناوى راگرتى ھەستە ئەو ئافرەتانەيە تا ھەست بە تەنبايى نەكەن، دەتوانن پېكەو دانيشن و گەتوگۆى خۇيان بكەن..

بەشى دووہم: شىوازەكانى راگرتى ھەست لە زىانى ھاوسەرەرتى پېغەمبەرى خودا

هاوسەرگیرییه کانی پیغه مبهری خودا ﷺ نمونه یه کی بهرزی ژبانی هاوسەرگیرییه که پیوسته هاوسەرکان بیکه نه سه رمه شق، له بهر چه ند هۆکارک:

(۱) پیغه مبهری خودا ﷺ بهرترین نمونه ی مرؤقبوونه به حوکمی وهی بۆ هاتی.

له گه ل نهو خالهی سه ره وه شدا، به لام هه ندیک جار تووشی کیشه بوته وه له گه ل هاوسه ره کانیدا. که واته: نه گهر که سیک له و ناسته دا کیشه ی بۆ دروست بیئت، نه واهه موو خیزانیک به و هه وراز و نشیوانه دا تیده په پیت، به لام خالی گرنگ نه وه یه که: به شیوه و پنگایه کی دروست هه وێ به هیزکردنی هاوسه رگیری و چاره سه ری کیشه کان بدریت، نه وه ش له ژبان و وته کانی پیغه مبهری خودا بهرجه سته ده بیئت.

(۲) خالیک تری تایبهت به مامه له ی پیغه مبهری خودا ﷺ له گه ل هاوسه ره کانی:

نه و هه ل سوکه وتانه بۆ ئیمه دینه و پاداشتی له سه ره دره گرین، نه بیئت شوینکه وته ی نه و هه نگاوانه بین، به هه ردوو ره گه زه که وه، واته: چۆن ده بیئت پیاو له و جۆره هه ل سوکه وتانه سودمه ند بیئت، ئافره تیش پیوسته نه و جۆره هه ل سوکه وتانه له گه ل هاوسه ره کهیدا بنوینیت.

باسی یه که م: راگرتی ههستی هاوسه ره له ناو خیزانه کانی پیغه مبهری خودا ﷺ

پیغه مبهری خودا ﷺ له ژبانیدا چه ند هاوسه رگیرییه کی کردوه، به و شیوه یه کی که باسی ده کهین:

یه که م- خاتوو خه دیجه: یه که م هاوسه ری پیغه مبهری خودا ﷺ که له کاتی تهنگانه و نارچه تیدا ببوه په ناگه یه ک بۆی وهک له سه ره تاکانی دابه زینی وه حیه وه درده که ویت کاتیک پیغه مبهری خودا ده گه رته وه ماله وه و ده فره مویت: دامپۆشن، دامپۆشن (۲۰)

له کاریگه ری نه و هه ل سوکه وتانه یه کی که ره چاوی ههستی پیغه مبهری خودای ﷺ کرد، په ره ردگار سه لامی بۆ نارد و به کۆشکیک له به هه شتدا پاداشتی درایه وه وهک له فره مووده دا هاتوه (۲۱)

دوه م- خاتوو سه وه دی کچی زهمعه: له دوا ی وه فاتی خاتوو خه دیجه بوه هاوسه ری پیغه مبهری خودا ﷺ.

له و هه ل سوکه وتانه ی که له سه ره نه م هاوسه رگیرییه تۆمارکراوه و نه چیته چوارچۆده ی نه م بابه ته وه سئ نموونه باس ده که م:

۱. کاتیک له سه فره ری چه جدا داوای مۆله ت ده کات له پیغه مبهری خودا ﷺ تا پیش نه وه ی قه ره بالگی دروست بیئت نه م کاره کانی خۆی جیبه جیبکات، پیغه مبهری خودا ﷺ ره چاوی بارودۆخی ده کات و مۆله تی ده دات (۲۲)

۲. کاتیک شکاتی خالی خۆی ده کات بۆ نه بوونی شوینیک بۆ ده ست به ناو گه یانندن، پیغه مبهری خوداش ﷺ گوئی بۆ ده گریت (۲۳) گوینگرتن له سکا لا، دلدانه وه ی که سه که یه.

۳. کاتیک سه عدی کوپی نه بی وه قاس ده رباره ی جیگیرکردنی نه سه بی مندالیک کیشه ده که ویته نیوانیان، سه عد ده لیت: مندالی برا که مه، عه بدیش ده لیت: برای منه، واته: برای سه وه دی خیزانی پیغه مبهری خوداش ﷺ. به لام پیغه مبهری خودا ﷺ بۆی درده که ویت که له خانه واده ی سه عده وه نزیکتره، برپاره که له بهر ژه وه ندی نه و درده کات، وه به خاتوو سه وه دیش ده فره مویت: نه ی سه وه ده نه وه بیگانه یه به تۆ، نه ویش دوا ی نه وه له بهر راگرتی ههستی پیغه مبهری هاوسه ری جارنکی تر کوپه که ی نه بیینه وه وهک خۆی ده فره مویت (۲۴) نه م هه ل سوکه وته ی خاتوو سه وه ده به لگه ی نه وه یه که: ده بیئت ئافره ت که سیک نه هینیته ماله وه که هاوسه ره که ی پپی ناخۆش بیئت، نه ویش بۆ راگرتی ههستی.

سێیه-م- خاتوو عائشه کچی ئه بویه کر: له ته مه نێکی بچوکدا هاوسه رگیری کرد، به هۆی بچوکی ته مه نیه وه پێغه مبه ری خودا ﷺ زۆر دلی ده دایه وه و دلنه وای ده کرد، له وه هه لۆستانه ش:

گه نچ هه زی له یاریه خۆی بیکات یا سه یری ئه وانی تر بیکات، پێغه مبه ری خودا ﷺ له هه ردوو شیوه که دا ره چاوی ئاره زوه کانی هاوسه ره که ی کرد:

خاتوو عائشه ده لێت: له بهر ده رگای ژوره که م پێغه مبه ری خودا ﷺ بیتی، نه حباشه کانی ش له مزگه وتدا یاریان ده کرد، منیش سه یری ئه وانم ده کرد. (٢٥)

➤ بۆ دڵخۆشردنی رێگه یاده که کچان بێن و له ژوره که ی ئه ودا گۆرانی بڵێن، هه تا ئه بویه کر پێ ناخۆش ده بێت. ده فه رموێت: "ئه بویه کر هات بۆ لام و دوو کیژۆ له گۆرانیان به جه نگی بوعاسدا ده وت، ئه بویه کر فه رمووی: ئه وه مزما ری شه یتانه له مایی پێغه مبه ری خودا ﷺ؟ رۆژه که ش جه ژن بوو، پێغه مبه ری خودا فه رمووی: ئه ی ئه بویه کر هه موو کۆمه لێک جه ژنی خۆیان هه یه، ئه مه ش جه ژنی ئێمه یه". (٢٦)

ده مه ته قی و وتووێژ له گه ل هاوسه ردا، خۆشه و یستی زیاد ده کات و دلدا نه وه شه بۆ هه ردوولا، به تاییه ت ئافره تان که پێویسته ره چاوی ئه و حا له ته یان بکری ت، پێغه مبه ری خودا ﷺ له سه فه ر بویت یا له ناو شار، له گه ل خاتوو عائشه وتووێژیان کردوه.

ده لێت: "کاتی نوێژی ده کرد ئه گه ر من به خه بهر بوما یه، قسه ی له گه ل ده کردم، ئه گه ر نا، پالده که وته وه". (٢٧)

له سه فه ریشدا ئه گه ر له گه لیدا بوا یه، شه وان پێکه وه قسه یان ده کرد. (٢٨)

قسه کرده کانی شیان زۆر جار بۆ خۆشی و پێکه نین و دلدا نه وه بووه، وه ک ده لێت: "ئه ی پێغه مبه ری خودا ئه گه ر چو یته شو ئنێک و دره ختێک بیتی که کهس له به ره که ی نه خوار دبوو، له گه ل دره ختێکدا که له به ره که ی خورابوو، لای کامیان داده به زیت؟ (مه به ستی ئه وه بووه که خۆی کچ بووه خێزانه کانی تر بیه ژن بوون) پێغه مبه ری خودا ﷺ فه رمووی: ئه و دره خته ی که لێ نه خورا وه". (٢٩)

➤ دلدا نه وه ی له کاتی سوپی مانگانه دا که له و کاته دا ئافره ت زیاتر پێویستیان به پارگرتی هه سته، له کاتی کدا نانیا ن له گه ل نه ده خورا و له گه لیا ن دانه ده نیشتن.

ده بینین پێغه مبه ری خودا ﷺ له و کاتانه ی که خاتوو عائشه ی بیا تیده په یری، پێکه وه خۆیان ده ست، له با وه شیدا پالی ئه دایه وه و قورنانی ده خویند، کاتی ک ئاوی ده خوار ده وه، پاشان جامه که ی ئه دا به پێغه مبه ری خودا ﷺ، ئه ویش ده می ده نا به و شو ئنه ی که ئه و ده می پێوه ناوه. (٣٠)

➤ دلدا نه وه ی به کتر له کاتی نه خۆشیدا:

له فه رمووده یه کدا ها توه: "خاتوو عائشه ده لێت: ئای سه رم، پێغه مبه ری خودا ﷺ ده فه رموێت: من زیندوو بم بۆت ده پارێمه وه و داوی لێخۆشبوونت بۆ ده که م". (٣١)

➤ وه ستاندنی له شکرێکی ته واه له بهر خاتری کۆکردنه وه ی ملوانکه یه ک که پچرا بوو، ئه ویش له روداوی ئیفکدا. (٣٢)

ئافره ت پێ خۆشه که هاوسه ره که ی به خه لکی رابگه یه ئیت که خۆشی ده ویت، پێغه مبه ری خودا ﷺ خۆشه و یستی خۆی بۆ ئه و خاتوونه را گه یاند:

"عەمری کۆری عەس لە پێغه مەبری خودا ﷺ دەپرسیت: کێ خۆشەوێستێن کەسە لات؟ فەرمووی: عائشە." (٣٣)

وێ لە چەند شوێنێکی تریش ئەو خۆشەوێستێه دووبات دەکاتەو.

لە هەندێک کاتدا پێغه مەبری خودا ﷺ پێی خۆش نەبوو کە لە خەو هەڵی بسێنێت و خۆی بە تەنیا بە شەو چۆتە دەرەو. (٣٤)

چوارەم- خاتوو حەفصە ی کچی عومەر:

➤ گومانبردنی باشە بە یەکتەر لە ناو هاوسەران و دوورکەوتنەو لە گومانی خراپ، چونکە گومانی خراپ دڵەکان لە یەک دەکات و پەيوەندیەکان لاواز دەکات.

"پێغه مەبری خودا لە مائی خاتوو عائشە دەبێت، گوێبان لە دەنگێک دەبێت لە مائی خاتوو حەفصە، عائشە دەبێت: ئەو پیاوێکە داوای مۆلەتی هاتنە ژورەو دەکات. ئەویش فەرمووی: وای دەبینم مامی شیرێ حەفصە بێت." (٣٥)

ئەو ئەو پەری متمانە بوونە بە یەکتەری کە دەبێت لە ناو هاوسەراندا هەبێت.

پێنجەم- ئوم سەلەمە هیندی کچی ئومەییە: خاوەنی کەسایەتییەکی بەهێز بوو پێغه مەبری خودا ﷺ خۆشحالکردو:

"بە عومەری کۆری خەتاب دەبێت: سەیرە تۆ خۆت لە هەموو کاروباریک وەرەدەیت، هەتا نێوانی پێغه مەبر و هاوسەرەکانیشی، پێغه مەبری خودا ﷺ زەرەدەخەنە دەیگریت و پێی خۆش دەبێت" (٣٦)

➤ بوونی ئافەت وەک پەناگە یەک، شارەزا بوونی ئافەتەکە لە بارودۆخی هاوسەرەکی، پرسکردن بە یەکتەری مایە دڵخوشتی و بوونی متمانە یە:

لە روداوی سوڵحی حودەیبییەدا کاتێک هاوێلان بە قسە ی پێغه مەبری خودا ناکەن، ئوم سەلەمە پێشنیار دەکات کە پێغه مەبری خودا لە بەرچاوی خەڵکە کە نائەلەکان سەربەرپت، ئەویش بە قسە ی دەکات. (٣٧)

هەندێک ئافەت پێیان خۆشە خۆیان بژێوی خۆیان بکێشن، کاتێک ئوم سەلەمە ئەو داوایە لە پێغه مەبری خودا ﷺ دەکات، ئەویش پێی دەدات. (٣٨)

شەشەم- خاتوو زەینەبی کچی جەحش:

ئافەت پێی خۆشە کە زەماوێندەکە ی گەورە بێت، ئەوێ خاتوو زەینەبێش لە خێزانەکانی تری پێغه مەبری خودا ﷺ گەورەتر و جیاوازتر بوو، وەک پێژێک بۆ.

ئەنەس دەیگێژپێتەو کە: "خواردن دروستکردنەکە ی زەماوێندی خاتوو زەینەب وەک هیچ لە هاوسەرەکانی تر نەبوو، یەک مەری بۆ سەربەردا." (٣٩)

باسی دووهم: وتەکانی پێغه مەبری خودا ﷺ دەربارە ی ڤاگرتنی هەستی هاوسەران:

لە باسی یەکەمدا باسی ڤاگرتنی هەستەکان بوو لە ژبانی خێزانی ﷺ پێغه مەبری خودا، ئەم باسەش تاییبەتە بە فەرموودەکانی لەو بارە یەو، ئەویش لە چەند خاڵێکدا ئاماژە ی پێ دەکەم.

١. دوورکەوتنەو لە قسە ی نابەجێ و ناو ناتۆرە، یا باسکردنی کەم و کۆری جەستە:

لە باسی مافەکانی ئافەتدا پێغه مەبری خودا ﷺ دەفەرمویت: "وتە ی خراپ پێ مەئ." (٤٠)

٢. دەنگبەرزەنەکردنەو هەتا لە نوێژەکاندا.

له پاگرتی ههستی بهرامبه ره که دهنگ بهرز نهکرتیهوه و هاوسه ره که ی بیزار نهکات، له کاتی قسه کردن له گهڵ یه کتر، یا کهسانی تر به تهلهفون، ههتا کاتی قورئانخویندن و نوێژهکان دهیئت به شیوهیهک بیئت که نازاری بهرامبه نهکات و ئیشی لیئتیک نهکات.

کاتیک پیغه مبهری خودا ﷺ له شهو دا ههستاه، سهلامکردنه که ی به شیوهیهک بوه که کهسی نوستوو خه بهری نه ده بووه، وه کهسی ناگاداریش سهلامه که ی ده بیست. (٤١)

٣. زهرده خه نه و پرووی خوش، دلی بهرامبه ره خوش دهکات و شایانی پاداشت وهرگرتنه:

له و بارهیهوه پیغه مبهری خودا ﷺ دهفرمویت: "زهرده خه نهت به پرووی بهرامبه ره کهت، سه دهقهیه". (٤٢)

٤. سلوکردن له کاتی گه پانهوه له دهرهوه هۆکاری نارامی به خشینه و دلناییه بو بهرامبه ره که نارهحه تیهکانی دهرهوه کاریگهری ناییت له سه ره خوشه و یستی و ریز، فرموده که ش ئاماژه بهم خاله دهکات کاتیک به نه نهسی کورپی مالیک دهفرمویت: "کورپه کهم، نه گهر چوینهوه بو لای خیزانه کهت، سهلامی لییکه، نهو سهلامکردنه هۆکاری رژانی به ره که ته به سه رتاند". (٤٣)

٥. پهواندنهوهی ههر مه ترسیهک که ههر دوولا له یه کتری چاوه رپی ده کهن:

ئافرهت ترسی له جیابونهوه و هاوسه ری دوو ده مه، بویه باش نیه نه گهر پیاو وهک چه کیک به کاریان بهیئت و خیزانه که ی پی بترسیئت.

له فرموده ی ناسراو به ئوم زهر عدا پیغه مبهری خودا ﷺ نهو مه ترسیه له سه ره خاتوو عائشه دهره وینیتیهوه کاتیک پی دهفرمویت: "نه بوو زهرع هاوسه ره که ی ته لاق دا، به لام من ته لاق ت ناده م". (٤٤)

٦. پاراستنی نهی یه کتر، چونکه نه گهر نهو نهینیه بلاو بیتیهوه، زبانی دهر وونی به ههر دوولا دهکات. پیغه مبهری خودا ﷺ دهفرمویت: "خراپترین کهس لای خودا له پله و پایه کهسیکه که دهچیته لای هاوسه ره که ی، پاشان نهینیه که ی بو خه لک باس دهکات". (٤٥)

٧. لومه نه کردن و سه رزه نهشت نه کردن: بیگومان له نیوان هاوسه راندا هه له روو دهکات، به لام لومه کردنی هه له کار زور جار مه بهستی خوی له چاککردندا ناپیتیک، به لکو به پیچه وانهوه، له بهر نهوهیه که نه نهسی کورپی مالیک دهیئت: "١٠ سال خزمه تی پیغه مبهری خودام ﷺ کرد، سویند به خودا رۆژیک وشه ی ئۆفی پی نهوتم، ههر گیز نه یوتوهو بو نهو کاره ت کرد، یا بو نه تکرد". (٤٦)

نه م هه لسوکه وته ی پیغه مبهری خودا ﷺ ههر چه نده به لگه ی رهوشی به رزیه تی، به لام یاسایه کیشه له په یوه ندیه کومه لایه تیهکان له پیشیا نهوه په یوه ندی نیوان هاوسه ران که: زور لومه کردن دزر ده خاته نیوان په یوه ندیه کانهوه.

٨. پرسکردن یا ناگادارکردنهوه له هاتنهوه له دهرهوه یا له سه فهر، ههتا بهرامبه ره توشی بارودۆخیکی نه خوازراو نه بیئت له رووی دهر وونیهوه، "پیغه مبهری خودا ﷺ رپگری کردوه که به شهو دا و له پر دا پیاو خوی بکات به ما لدا تا بزانیئت چی نه کهن". (٤٧)

٩. ناخواردن پیکهوه تا ههست به ته نهایی نه کهن:

زور پیاو ههیه که له مالهوه به ته نهان دهخوات، یا له دهرهوه له گه ل هاورپی و دۆستهکانی نان دهخوات، ههروه ها ئافره تانیشت که چاوه روانی هاوسه رهکانیان نا کهن تا پیکهوه نان بخون و نهو ناخواردنه بییته هۆکاری به هیزی په یوه ندیه که یان.

پیغه مبهری خودا ﷺ دهفرمویت: "نه گهر خزمه تکاره که تان خواردنی بو هینان، نه گهر نه کرا له گه لیان دابنیشیئت، با چه ند پارویه کیان به دهستی خوی بداتی". (٤٨)

یہ کہم: دہرئہ نجام

- ## دوہم: راسپارده

- ## په راویزه کان

- Page 101

١١. أخرجه البيهقي في السنن الكبرى، كتاب القسم والنشوز، باب ما جاء في عظم حق الزوج على الزوجة، ٤٧٦/٧، الرقم: ١٤٧٠٦. وقال الهيثمي في مجمع الزوائد: رجاله رجال الصحيح خلا حصين، وهو ثقة. ٣٠٩/٤.
١٢. هل مراعاة مشاعر الآخرين صفة سلبية؟ د. ياسر بكار، مقال على شبكة الالوكة.
١٣. إنسانية السنة النبوية في الحياة الزوجية، سوسن الشريف.
١٤. أخرجه البخاري، كتاب النكاح، باب الغيرة، ٢٠١/١٣، الرقم: ٥٢٢٨.
١٥. أخرجه الترمذي، أبواب البر والصلة، باب ما جاء في صنائع المعروف، ٣٣٩/٤، الرقم: ١٩٥٦، قال الترمذي: هذا حديث حسن غريب.
١٦. أخرجه البخاري في الأدب المفرد، باب يبر والديه ما لم يكن معصية، ص ٢١، الرقم: ١٩، وأخرجه أبو داود، كتاب الجهاد، باب في الرجل يغزو وأبواه كارهان، ١٧/٣، الرقم: ٢٥٢٨. وسكت عنه، وما سكت عنه فهو صالح.
١٧. أخرجه أبو داود، كتاب الأدب، باب من يأخذ الشيء على المزاح، ٣٠١/٤، الرقم: ٥٠٠٤. وسكت عنه، وما سكت عنه فهو صالح.
١٨. أخرجه البخاري، كتاب الأدب، باب قول النبي: يسروا ولا تعسروا، ٣٥٥/١٥، الرقم: ٦١٢٤.
١٩. أخرجه البيهقي في السنن الكبرى، كتاب جماع أبواب عدة المدخول بها، باب كيفية سكنى المطلقة والمتوفي عنها، ٧١٧/٧، الرقم: ١٥٥١٢. وقال الهيثمي في مجمع الزوائد، كتاب الطلاق، باب الخلع، ٨/٥، الرقم: ٧٨١٨: رجاله رجال الصحيح.
٢٠. أخرجه البخاري، كتاب التعبير، باب أول ما يبدى به رسول الله من الوحي الرؤيا الصالحة، ٤٢٥/١٧، الرقم: ٦٩٨٢.
٢١. أخرجه البخاري، كتاب الأدب، باب حسن العهد من الإيمان، ١٨٣/١٥، الرقم: ٦٠٠٤.
٢٢. أخرجه البخاري، كتاب الحج، باب من قدم ضغفة اهله بليل فيقفون بالمزدلفة، ٢٤٥/٤، الرقم: ١٦٨١.
٢٣. أخرجه البخاري، كتاب النكاح، باب خروج النساء لحوائجهن، ٢١٧/١٣، الرقم: ٥٢٣٧.
٢٤. أخرجه البخاري، كتاب البيوع، باب شراء المملوك من الحربي وهبته وعتقه، ٤٦٥/٥، الرقم: ٢٢١٨.
٢٥. أخرجه البخاري، كتاب الصلاة، باب أصحاب الحراب في المسجد، ٤٦٤/١، الرقم: ٤٥٤.
٢٦. أخرجه البخاري، أبواب العيدين، باب سنة العيدين لاهل الإسلام، ٣٦٦/٢، الرقم: ٩٥٢.
٢٧. أخرجه البخاري، كتاب التهجد، باب من تحدث بعد الركعتين ولم يضطجع، ٢٦/٣، الرقم: ١١٦١.
٢٨. أخرجه البخاري، كتاب البيوع، باب هبة المرأة لغير زوجها وعتقها إذا كان لها زوج، ٤٧٥/٦، الرقم: ٢٥٩٣.
٢٩. أخرجه البخاري، كتاب النكاح، باب نكاح الأبكار، ٥٥٤/١٢، الرقم: ٥٠٧٧.
٣٠. أخرجه مسلم، كتاب الحيض، باب جواز غسل الحائض رأس زوجها وترجيله وطهارة سؤرها، ٢٤٥/١، الرقم: ٣٠٠.
٣١. أخرجه البخاري، كتاب الأحكام، باب الاستخلاف، ١٧٢/١٨، الرقم: ٧٢١٧.
٣٢. أخرجه مسلم، كتاب الحيض، باب التيمم، ٢٧٩/١، الرقم: ٣٦٧.
٣٣. أخرجه مسلم، كتاب فضائل الصحابة، باب من فضائل أبي بكر، ١٨٥٦/٤، الرقم: ٢٣٨٤.
٣٤. أخرجه مسلم، كتاب الجنائز، باب ما يقال عند دخول القبور والدعاء لأهلها، ٦٦٩/٢، الرقم: ٩٧٤.
٣٥. أخرجه البخاري، كتاب النكاح، باب: وأمها تكم اللاتي أرضعنكم، ٥٨٩/١٢، الرقم: ٥٠٩٩.

٣٦. أخرجه البخاري، كتاب تفسير القرآن، باب تبتغي مرضاة أزواجك، ٢٤١/١٢، الرقم: ٤٩١٣.
٣٧. أخرجه البخاري، كتاب الشروط، باب الشروط في الجهاد والمصالحة مع أهل الحرب، ١٠٢/٧، الرقم: ٢٧٣٠.
٣٨. أخرجه البخاري، كتاب الزكاة، باب الزكاة على الزوج والأيتام في الحجر، ٥١٥/٣، الرقم: ١٤٦٧.
٣٩. أخرجه البخاري، كتاب النكاح، باب الوليمة ولو بشاة، ١٠٠/١٣، الرقم: ٥١٦٨.
٤٠. أخرجه أبوداود، باب في حق المرأة على زوجها، ٢٤٤/٣، الرقم: ٢١٤٢. وسكت عنه، وما سكت عنه فهو صالح.
٤١. أخرجه الترمذي، كتاب الاستئذان، باب كيف السلام؟ الرقم: ٢٧١٤، وقال: حديث حسن صحيح.
٤٢. أخرجه الترمذي، أبواب البر والصلة، باب ما جاء في صنائع المعروف، ٣٣٩/٤، الرقم: ١٩٥٦، وقال: هذا حديث حسن غريب.
٤٣. أخرجه الترمذي، باب ما جاء في التسليم إذا دخل بيته، ٥٩/٥، الرقم: ٢٦٩٨، وقال: حديث حسن غريب.
٤٤. المقاصد الحسنة في كثير من الأحاديث المشتهرة على الألسنة، السخاوي، ص: ٥٢١، الرقم: ٨٣٩. والحديث له طرق بمجموعها يقوى.
٤٥. أخرجه مسلم، كتاب النكاح، باب تحريم إفشاء سر المرأة، ١٠٦٠/٢، الرقم: ١٤٣٧.
٤٦. أخرجه مسلم، كتاب الفضائل، باب كان رسول الله أحسن الناس خلقا، ١٨٠٤/٤، الرقم: ٢٣٠٩.
٤٧. أخرجه مسلم، كتاب الأمانة، باب كراهة أن يطرق الرجل أهله ليلا، ١٥٢٨/٣، الرقم: ٧١٥.
٤٨. أخرجه البخاري، كتاب العتق، باب إذا أتى أحدكم خادمه بطعامه، ٤١٧/٦، الرقم: ٢٥٥٧.
٤٩. أخرجه مسلم، كتاب السلام، باب جواز إرداف المرأة الأجنبية إذا أعيت في الطريق، ١٧١٦/٤، الرقم: ٢١٨٢.

سه رجاوه كان

١. الأدب المفرد، محمد بن إسماعيل البخاري، تحقيق: محمد فؤاد عبد الباقي، دار البشائر الإسلامية، ١٩٨٩م.
٢. استمتع بحياتك، د. محمد بن عبد الرحمن العريفي، مكتبة جريرة الورد، ط ١، ٢٠٠٨م.
٣. الإصابة في تمييز الصحابة، أحمد بن علي بن حجر العسقلاني، تحقيق: عادل أحمد عبد الموجود وعلي محمد عوض، دار الكتب العلمية، بيروت، ط ١، ١٤١٥.
٤. إنسانية السنة النبوية في الحياة الزوجية، د. سوسن الشريف، موقع: خطوة للتوثيق والدراسات، بتاريخ: ٢٩-نوفمبر-٢٠١٧.
٥. تحرير المعنى السديد وتنوير العقل الجديد من تفسير الكتاب المجيد، محمد الطاهر بن عاشور التونسي، الدار التونسية للنشر، ١٩٨٤م.
٦. التفسير الواضح، محمد محمود الحجازي، دار الجيل الجديد، بيروت، ط ١، ١٤١٣.
٧. الجامع لأحكام القرآن، أبو عبد الله محمد بن أحمد القرطبي، تحقيق: هشام سميح البخاري، دار عالم الكتب، الرياض-السعودية، ٢٠٠٣م.
٨. الجامع المسند الصحيح المختصر المعروف بصحيح البخاري، محمد بن إسماعيل بن إبراهيم البخاري، تحقيق: محمد فؤاد عبد الباقي، دار السلام، الرياض، ط ١، ١٤١٩.
٩. سايكولوجياي كشتي، د. كريم شريف قهره چه تاني، چاپي دوه م، ٢٠٠٧ ز، هه ولير.

١٠. السنن، أبو داود سليمان بن الأشعث السجستاني، تحقيق: محمد محي الدين عبد الحميد، المكتبة العصرية، صيدا-بيروت.
١١. المسند الصحيح المختصر بنقل العدل عن العدل إلى رسول الله، مسلم بن الحجاج النيسابوري، تحقيق: محمد فؤاد عبد الباقي، دار إحياء التراث العربي، بيروت.
١٢. السنن، محمد بن عيسى بن سورة الترمذي، تحقيق وتعليق: أحمد محمد شاكر ومحمد فؤاد عبد الباقي وإبراهيم عطوة، مكتبة مصطفى البابي الحلبي، مصر، ط٢، ١٩٧٥.
١٣. السنن الكبرى، أحمد بن حسين بن علي البيهقي، تحقيق: محمد عبد القادر عطا، دار الكتب العلمية، بيروت، ٢٠٠٣ م.
١٤. المجتبى من السنن، أبو عبد الرحمن أحمد بن شعيب النسائي، تحقيق: عبد الفتاح أبو غدة، مكتب المطبوعات الإسلامية، حلب، ط٢، ١٩٨٦ م.
١٥. مجمع الزوائد ومنبع الفوائد، أبو الحسن نور الدين علي بن أبي بكر بن سليمان الهيثمي، تحقيق: حسام الدين القدسي، مكتبة القدسي، القاهرة، ١٩٩٤ م.
١٦. المسند، أحمد بن حنبل، تحقيق: مركز البحوث بجمعية المكنز، ط١، ٢٠١٠ م.
١٧. حاشية السندي على سنن ابن ماجه، محمد بن عبد الهادي التتوي، دار الجيل، بيروت.
١٨. فتح الباري بشرح صحيح البخاري، أحمد بن علي بن حجر العسقلاني، تحقيق: محمد فؤاد عبد الباقي، دار المعرفة، بيروت، ١٣٧٩.
١٩. الفقه الإسلامي وأدلته، وهبة الزحيلي، دار الفكر-دمشق، ط٤، ١٩٨٤ م.
٢٠. مراعاة الجانب الشعوري عند المرأة في الكتاب والسنة، د. أحمد عزام، مجلة الجامعة الإسلامية-غزة، المجلد ١٩، العدد الأول، يناير ٢٠١١ م.
٢١. المشاعر النبوية في الحياة الزوجية، غازي بن عبدالعزيز الشمري، دار ابن الجوزي، السعودية، ط١، ١٤٢٩.
٢٢. المقاصد الحسنة في كثير من الأحاديث المشتهرة على الألسنة، شمس الدين محمد بن عبد الرحمن السخاوي، تحقيق: محمد عثمان الخشت، حرف الكاف، دار الكتاب العربي، بيروت، ١٩٨٥.
٢٣. منهج النبي صلى الله عليه وسلم في علاقاته الأسرية دراسة موضوعية، حسن محمد العبدبرش، رسالة ماجستير في الحديث وعلومه مقدمة إلى الجامعة الإسلامية-غزة، ٢٠٠٨ م.
٢٤. هل مراعاة مشاعر الآخرين صفة سلبية؟ د. ياسر بكار، مقال على شبكة الالوكة بتاريخ: ٨-٤-٢٠٠٩.